

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, (hierna: de rechtbank) van 19 april 2010 in zaak nr. 10/11650 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2010, verzonden op 20 april 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank, door te overwegen dat de minister voldoende acht heeft geslagen op de belangen die zijn gemoeid met haar medische situatie, heeft miskend dat de minister in het geheel niets heeft gedaan met de door haar, voorafgaand aan haar inbewaringstelling, overgelegde medische stukken en haar verzoek om haar op detentiegeschiktheid te laten onderzoeken. Door daaraan voorbij te gaan, heeft de minister onvoldoende acht geslagen op haar belangen, aldus de vreemdeling.

2.2. Bij brief van 24 maart 2010 heeft de vreemdeling verzocht om voorafgaand aan een mogelijke inbewaringstelling te worden onderzocht op detentiegeschiktheid. Ter onderbouwing van dit verzoek heeft zij haar patiëntdossier overgelegd, waaruit haar medische situatie blijkt. Op de dag van inbewaringstelling heeft de vreemdeling deze beide stukken nogmaals aan de minister doen toekomen. Gelet op deze omstandigheden had het op de weg van de minister gelegen om in het kader van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit van 29 maart 2010 gemotiveerd op het verzoek te reageren en het kenbaar te betrekken bij zijn belangenafweging voorafgaand aan het opleggen van de maatregel van bewaring. Uit hetgeen ter zitting van de rechtbank door de minister is verklaard en uit de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt dat hij dit heeft nagelaten. De inbewaringstelling is derhalve in strijd met de artikelen 3:2 en 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht tot stand gekomen en is van meet af aan onrechtmatig te achten. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van de minister alsnog gegrond verklaren. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven.

Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 29 maart 2010 tot 3 mei 2010, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 19 april 2010 in zaak nr. 10/11650;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 2.825,00 (zegge: tweeduizend achthonderdvijfentwintig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

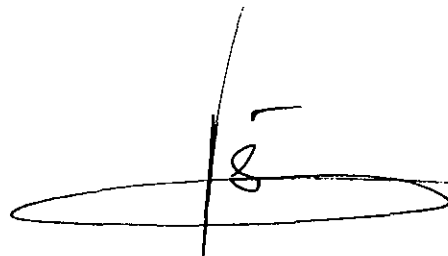
w.g. Van Leening
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2010

513-613.

Verzonden: 7 juni 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

2
24/4

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P Alers
Telefoon 050 - 587 55 88
Fax 050 - 587 64 00
V-nummer / Zaak / Zaak - 29/03/2010
Datum 29/03/2010
Onderwerp M110A Maatregel van Bewaring

1003.24.1038

29 MRT 2010

		SHOEN	
		29/03	33v

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Peter Alers, inspecteur van het regionaal politiekorps Groningen,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

- Achternaam :
- Voorna(a)m(en) :
- Geboortedatum :
- Geboorteplaats :
- Geboorteland : Sovjetunie
- Nationaliteit(en) : Georgië, Burger van
- Geslacht :

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de
Vreemdelingenwet 2000 (aanvraag verblijfsvergunning).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- geen middelen van bestaan, uitvoering van Dublin Polen.

De maatregel is opgelegd:

- Plaats : Ter Apel
- Datum : 29/03/2010
- Tijd : 10:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur.
P Alers

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

bijlage 2
AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 10/11650

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op :
Burger van Georgië,
V-nummer :
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Haanstra, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

- 1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 29 maart 2010 aan eiseres de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.
- 1.2. Eiseres heeft hiertegen op 29 maart 2010 beroep ingesteld bij de rechtbank. Tevens is verzocht om toekenning van schadevergoeding.
- 1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank en aan de gemachtigde van eiseres toegezonden.
- 1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 12 april 2010. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. M.A. Vonk. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

- 2.1. In deze procedure dient op grond van de beroepsgronden te worden beoordeeld of de maatregel van bewaring niet in strijd is met de wet en of de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.
- 2.2. Eiseres stelt zich op het standpunt dat de maatregel van bewaring dient te worden opgeheven omdat zij niet in het bijzijn van een tolk ter zitting is gehoord en de afwezigheid van een tolk niet binnen haar risicosfeer ligt. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft eiseres verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 20 augustus 2009 (zaaknummer 200905485/1, LJN: BJ6318). Voorts heeft eiseres bezwaar gemaakt tegen de omstandigheid dat met het onderzoek ter zitting een aanvang is gemaakt, ondanks dat haar gemachtigde had verzocht om het onderzoek ter zitting niet aan te vangen zonder de aanwezigheid van een tolk.

Zaaknummer: Awb 10/11650

blad 2

2.3. Ingevolge artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 – voor zover hier van belang – bepaalt de rechtbank onmiddellijk het tijdstip van het onderzoek ter zitting. De zitting vindt uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepschrift plaats. De rechtbank roept de vreemdeling op om in persoon dan wel in persoon of bij raadsman en Onze Minister om bij gemachtigde te verschijnen teneinde te worden gehoord.

2.4. De rechtbank overweegt dat het beroep van eiseres op de veertiende dag na de ontvangst van het beroepschrift ter zitting is behandeld. Daarnaast overweegt de rechtbank dat eiseres en haar gemachtigde ter zitting zijn verschenen, echter dat geen tolk ter zitting aanwezig was. Naar het oordeel van de rechtbank betreft de omstandigheid dat ter zitting geen tolk aanwezig was, geen omstandigheid die aan eiseres is toe te rekenen. Voorts overweegt de rechtbank dat eiseres ter zitting in een voor haar begrijpelijke taal, te weten de Russische taal, is gehoord middels een telefonische tolk.

Nu eiseres ter zitting is gehoord, is de rechtbank van oordeel dat in het onderhavige geval is voldaan aan de verplichting opgenomen in artikel 94, tweede lid, Vw 2000. Het beroep van eiseres op opheffing van de maatregel van bewaring gelet op hetgeen door de AbRS is overwogen in de uitspraak van 20 augustus 2009, voor zover zij dit beroep na het horen met behulp van een telefonische tolk nog heeft gehandhaafd, slaagt derhalve niet.

2.5. Voorzover eiseres heeft betoogd dat de rechtbank ten onrechte een aanvang met het onderzoek ter zitting heeft gemaakt nu voorafgaand aan de aanvang van het onderzoek ter zitting duidelijk was dat geen tolk ter zitting zou verschijnen, is de rechtbank van oordeel dat deze grief niet tot onrechtmatigheid van de maatregel van bewaring kan leiden nu is gesteld noch gebleken dat eiseres door de gang van zaken ter zitting in haar belangen is geschaad. De rechtbank neemt daarbij in het bijzonder in aanmerking dat eiseres, na de aanvang van het onderzoek ter zitting en een korte schorsing, ter zitting in een voor haar begrijpelijke taal is gehoord middels een telefonische tolk.

2.6. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking door eiseres aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiseres niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en dat uitvoering wordt gegeven aan het Verdrag van Dublin (Polen). Deze gronden van de maatregel van bewaring zijn niet door eiseres bestreden.

2.7. Volgens verweerders beleid verwoord in paragraaf A6/5.3.3.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is het mogelijk om een Dublinclaimant op grond van artikel 59, eerste lid, Vw 2000 in bewaring te stellen. Voor de toepassing van deze bewaringsgrond is het noodzakelijk dat er een belangenafweging plaatsvindt. Bij overname- en terugnameverzoeken is de belangenafweging in beginsel al gegeven, nu de betrokken vreemdeling reeds eerder is vertrokken uit een lidstaat zonder af te wachten welke lidstaat nu verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielverzoek (overname) dan wel uit de lidstaat is vertrokken die zich reeds verantwoordelijk had verklaard voor de behandeling van zijn asielverzoek (terugname). Het gegeven dat er gevaar bestaat dat de vreemdeling zich zal onttrekken aan het toezicht voordat de overdracht geëffectueerd kan worden, is dus in beginsel altijd aanwezig bij Dublinclaimanten.

2.8. Niet in geschil is dat eiseres in Polen is geweest en aldaar een asielaanvraag heeft ingediend. Evenmin is in geschil dat eiseres na haar verblijf in Polen naar Zweden is gereisd en aldaar een asielaanvraag heeft ingediend.

Zaaknummer: Awb 10/11650

blad 3

2.9. Eiseres heeft aangevoerd dat zij veel medische klachten heeft. Zo heeft eiseres last van een bloedige uitscheiding uit haar tepels en lijdt zij aan Hepatitis C. Eiseres heeft aangevoerd dat zij meerdere keren heeft verzocht om medische behandeling en medische onderzoek. Nadat een arts haar had onderzocht, is besloten dat zij een mammografie zal ondergaan, aldus eiseres. Volgens eiseres wordt nader onderzoek naar haar medische situatie echter bemoeilijkt door haar detentie en is de detentie slecht voor haar gezondheid. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij detentieongeschikt is en dat deze ongeschiktheid reeds ten tijde van haar inbewaringstelling duidelijk was. Eiseres heeft aangevoerd dat verweerder reeds op 29 maart 2010 middels een zwaarwegend advies van haar gemachtigde en het overleggen van haar medische dossier in kennis is gesteld van haar medische situatie. Volgens eiseres is verweerder echter ten onrechte zonder een arts te raadplegen en zonder onderzoek naar haar detentiegeschiktheid te laten verrichten overgegaan tot haar inbewaringstelling. Eiseres stelt zich op het standpunt dat er ruimte is voor enige belangenafweging, ondanks dat zij een Dublinclaimant is. Eiseres stelt zich op het standpunt dat de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig is nu verweerder voorafgaand aan haar inbewaringstelling niet alle betrokken belangen heeft afgewogen.

2.10. Verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat verweerder voornemens is om eiseres in het kader van het Verdrag van Dublin uit te zetten naar Polen. Nu eiseres een Dublinclaimant is, is de belangenafweging op grond van het geldende beleid op voorhand gegeven en is een lichter middel niet op zijn plaats. Volgens verweerder wordt de medische situatie van eiseres betrokken bij de beoordeling van haar aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asteel voor bepaalde tijd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit de door eiseres overgelegde medische stukken en het zwaarwegend advies van haar gemachtigde niet blijkt dat eiseres onder behandeling van een specialist staat. Evenmin blijkt uit de betreffende stukken dat zij detentieongeschikt is, dan wel dat zij niet in staat is om te reizen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres een verzoek tot onderzoek naar haar detentiegeschiktheid kan indienen bij de directeur van de instelling waar zij in vreemdelingenbewaring verblijft. Hoewel het doen van een dergelijk verzoek de verantwoordelijkheid van eiseres betreft, heeft verweerder ter zitting toegezegd dat daags na de zitting aandacht voor de medische situatie van eiseres zal worden gevraagd bij de regiovoerder van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V).

2.11. De rechtbank overweegt allereerst dat het aan eiseres is om haar eventuele detentieongeschiktheid te onderbouwen. Ter zitting heeft eiseres een zwaarwegend advies van haar gemachtigde aan verweerder van 24 maart 2010 overgelegd. In het zwaarwegend advies van de gemachtigde van eiseres is – voor zover hier van belang – het volgende opgenomen:

"Cliënte overlegt hierbij haar medisch dossier. Zij is onder behandeling voor haar nieren, er loopt een onderzoek naar Hepatitis en een borstonderzoek. Cliënte moet hiervoor nog naar het ziekenhuis. Er is mogelijk een situatie aan de orde die valt onder het bereik van artikel 64 Vw.

Voorzover u het voornemen hebt om de vreemdelingendienst zult verzoeken cliënte in bewaring te stellen, wil ik u verzoeken dit niet te doen gelet op de zorgelijke medische situatie en de vele onderzoeken die nog moeten volgen. Mocht u desalniettemin over gaan tot een inbewaringstelling dan verzoek u de arts te raadplegen teneinde vast te stellen of cliënte wel detentiegeschikt is."

Als bijlage bij het zwaarwegende advies van 24 maart 2010 is het patiëntdossier van eiseres van 19 maart 2010 gevoegd. In het patiëntdossier van eiseres is opgenomen dat eiseres op 16 maart 2010 en 17 maart 2010 is onderzocht door een arts gevestigd te Soest. In het

Zaaknummer: Awb 10/11650

blad 4

patiëntdossier is onder meer opgenomen dat eiseres lijdt aan Hepatitis C, dat eiseres nierklachten heeft en dat eiseres borstonderzoek heeft ondergaan. Naar aanleiding van de bevindingen tijdens het borstonderzoek heeft de arts een mammografie aangewezen geacht.

2.12. Voorts overweegt de rechtbank dat uit de gedingstukken blijkt dat verweerder op 26 maart 2010 een voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag van eiseres heeft uitgebracht. In het betreffende voornemen heeft verweerder acht geslagen op het zwaarwegende advies van 24 maart en het daarbij gevoegde medische dossier van eiseres.

2.13. Uit de gedingstukken blijkt voorts dat op 7 april 2010 een vertrekgesprek heeft plaatsgevonden tussen eiseres en de regievoerder van de DT&V. In het verslag van het betreffende gesprek heeft de regievoerder opgenomen dat eiseres tijdens het vertrekgesprek het volgende – voor zover hier van belang – heeft verklaard:

“Eigenlijk wil ik niet naar Polen maar terug naar Georgië. Ik heb papieren getekend om terug te keren naar Georgië. Dat was bij het IOM. Ik vraag u ook om mij te helpen. Ik heb Hepatitis C en ik heb er op gerekend dat ik medisch begeleid zou worden. In Ter Apel is dat niet gebeurd. Nederland houdt zich niet aan de wet. Ik ben in Polen geweest en dat heb ik ook gezegd. Dat is toch geen reden om mij in de gevangenis te zetten. Ik kan toch gewoon wachten tot ik teruggestuurd wordt.”

2.14. De rechtbank overweegt dat verweerder blijkens het voornemen van 26 maart 2010 tot afwijzing van de asielaanvraag van eiseres acht heeft geslagen op het zwaarwegend advies van 24 maart 2010 en het daarbij gevoegde patiëntdossier van eiseres. De rechtbank overweegt dat in het patiëntdossier van eiseres van 19 maart 2010 niet is opgenomen dat eiseres detentieongeschikt is. Voorts overweegt de rechtbank dat gesteld noch gebleken is dat eiseres een verzoek tot onderzoek naar haar detentiegeschiktheid heeft ingediend bij de directeur van het detentiecentrum waar zij verblijft.

Hoewel uit de gedingstukken niet blijkt dat eiseres direct voorafgaand aan haar inbewaringstelling dan wel na haar inbewaringstelling door een arts is onderzocht, is de rechtbank van oordeel dat verweerder onder de omstandigheden van het onderhavige geval voldoende acht heeft geslagen op de belangen van eiseres die zijn gemoeid met haar medische situatie. De rechtbank betreft daarbij nog in het bijzonder de toezegging van verweerder ter zitting dat op korte termijn aandacht voor de medische situatie van eiseres zal worden gevraagd bij de regievoerder van de DT&V.

2.15. Gelet op de gronden van de maatregel van bewaring heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de openbare orde de inbewaringstelling van eiseres vordert. Vanwege het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting, heeft verweerder zich eveneens in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat een lichter middel niet is aangewezen.

2.16. Naar het oordeel van de rechtbank is de maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd.

2.17. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awb 10/11650

blad 5

3. Bestissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. R.A. Schaapsmeeders als griffier op 19 april 2010.

Griffier

Rechter

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 20 APR 2010

Voor kopie conform
De griffier van de
rechtbank te
Groningen.

Korreweg 66
9715 AD Groningen
Postbus 1010
9701 BA Groningen

T 050 - 57 57 850
F 050 - 57 72 288

E info@hetraadskwartier.nl
I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat
mw. J. Sprinckelkamp
mw. P. Idskes

Advocaten
mw. mr. J.M.J. Lybbers*
mw. mr. M. Haanstra
mw. mr. P.A.J. Mulders
mw. mr. H. Postma

* lid vFAS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 APR 2010	
ZAAKNR.	2010021155
AAN:	13
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Per gewone post en per telefax: 070 - 365 13 80
Aantal pagina's (incl. 2 producties): 9

Groningen, 27 april 2010

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake : van Georgische nationaliteit
Geboren :
Awb nummer : 10 / 11650
V-nummer :
Ons kenmerk : 2000669
Cc : verweerder (per fax: 038-8886150)

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig stelt ondergetekende, M. Haanstra, advocaat kantoorhoudende te (9715 AD) Groningen, aan de Korreweg 66 (Postbus 1010, 9701 BA), die verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (**productie 1**) door de mevrouw momenteel verblijvende in het detentiecentrum Zeist te Soesterberg, hierna te noemen "appellante", die ter dezer zake woonplaats kiest ter mijne kantore, hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 20 april 2010, reg. nr. Awb 10/11650, waarbij de rechtbank het dezerzijds ingestelde beroep tegen de maatregel van vreemdelingenbewaring ongegrond heeft verklaard en het verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen. Een afschrift van de bestreden uitspraak worden hierbij overgelegd (**productie 2**).

Appellante kan zich met voornoemde uitspraak van de rechtbank Groningen niet verenigen. Het hoger beroep rust op de navolgende grief.

De grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.14:

"De rechtbank overweegt dat verweerder blijkens het voornemen van 26 maart 2010 tot afwijzing van de asielaanvraag van eiseres acht heeft geslagen op het zwaarwegend advies van 24 maart 2010 en het daarbij gevoegde patiëntdossier van

eiseres. Van 19 maart 2010 niet is opgenomen dat eiseres detentie ongeschikt is. Voorts overweegt de rechtbank dat gesteld noch gebleken is dat eiseres een verzoek tot onderzoek naar haar detentiegeschiktheid heeft ingediend bij de directeur van het detentiecentrum waar zij verblijft.

Hoewel uit de gedingstukken niet blijkt dat eiseres direct voorafgaand aan haar inbewaringstelling dan wel na haar inbewaringstelling door een arts is onderzocht, is de rechtbank van oordeel dat verweerder onder omstandigheden van het onderhavige geval voldoende acht heeft geslagen op de belangen van eisers die zijn gemoeid met haar medische situatie. De rechtbank betreft daarbij ook nog in het bijzonder de toezegging van verweerder ter zitting dat op korte termijn aandacht voor de medische situatie van eiseres zal worden gevraagd bij de regievoerder van DT&V".

Ten onrechte stelt de rechtbank zich op het standpunt dat i.c. voldoende acht is gelagen op de belangen van eiseres en dat de beoordeling van de detentiegeschiktheid van appellante niet vooraf had dienen te gebeuren.

Appellante heeft reeds voor de in bewaringstelling stukken overgelegd omtrent haar medische situatie, waaruit blijkt dat er voor een juiste diagnose een mammografie moet worden gemaakt. Dit alles was reeds in gang gezet, Appellante maakt zich grote zorgen over haar gezondheid en heeft dan ook behoefte aan de snelle diagnose.

Er werd aan verweerder verzocht om een arts te raadplegen alvorens de beslissing te nemen om appellante in bewaring te stellen. De rechtbank miskent het gegeven dat dit voorafgaand aan de detentie had dienen te gebeuren (hier werd ook uitdrukkelijk om verzocht) en niet eerst tijdens de detentie. Verweerder heeft ten onrechte geen gehoor aan dit verzoek gegeven.

De rechtbank geeft voorts ten onrechte aan dat uit het voornemen met betrekking tot de asielaanvraag van appellante blijkt dat verweerder voldoende acht heeft geslagen op hetgeen in het zwaarwegend advies werd gesteld. In het voornemen stelt verweerder namelijk dat uit de overgelegde stukken niet blijkt dat appellante onder specialistische behandeling is of deze heeft. Dit getuigt van een bijzonder slechte lezing van de ingediende stukken. Appellante dient weldegelijk te worden gezien door een specialist teneinde een goede diagnose te kunnen stellen. Gelet op de ernst van de klachten had verweerder niet zonder meer kunnen besluiten dat er geen aanleiding bestond om een arts te raadplegen teneinde de detentiegeschiktheid van appellante te beoordelen.

Het feit dat in het medisch dossier van appellante geen melding wordt gemaakt van het al dan niet detentiegeschikt zijn, is inherent aan het gegeven dat er nog geen diagnose is gesteld. Dit maakt echter niet dat op voorhand door verweerder gesteld kan worden dat eiseres dus detentiegeschikt is. In het medische dossier zit

voldoende informatie waaruit blijkt dat een diagnose essentieel is voor een correcte beoordeling van de detentiegeschiktheid.

Verweerder had voorts oog dienen te hebben voor het grote belang van eiseres bij een snelle diagnose. Het belang van eiseres bij een snelle diagnose (waarbij de vraag voorligt of zij al dan niet lijdt aan een levensbedreigende ziekte, die acute behandeling noodzakelijk maakt) is niet, althans in onvoldoende mate, meegewogen door verweerder. Verweerder geeft ook in de verdere handelwijze geen enkele blijk van een bewustheid van het grote belang dat appellante heeft bij deze diagnose. Zo heeft verweerder er ook geen zorg voor gedragen dat appellante alsnog een mammografie op korte termijn kon laten maken. Het feit dat appellante in bewaring werd gesteld heeft het lopende traject volkomen doorkruist en geleid tot onnodig tijdverlies.

Weliswaar is bij overname- en terugname verzoeken de belangenafweging in beginsel al gegeven, maar dat betekent niet dat er in het geheel geen ruimte bestaat voor enige vorm van een belangenafweging. De rechtbank geeft dan ook terecht aan dat er gekeken dient te worden naar de belangen van appellante, maar oordeelt vervolgens ten onrechte dat verweerder de belangen van cliënte in voldoende mate heeft meegewogen. Zoals reeds werd aangegeven heeft verweerder de ernst van de situatie en het belang van een snelle diagnose (uit te voeren door een specialist) volkomen miskend.

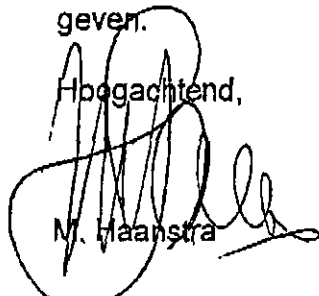
Op grond van het bovenstaande verzoek ik u namens appellante:
dit hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en alsnog te bepalen dat de bewaring vanaf de eerste dag onrechtmatig is geweest en verweerder te gelasten de bewaring op te heffen.

Daarnaast wordt verzocht een schadevergoeding aan appellant toe te kennen vanaf de dag van de inbewaringstelling, 29 maart 2010, tot de dag van de invrijheidstelling.

Tevens wordt verzocht verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Tenslotte verzoek ik u ten behoeve van de gemachtigde een last tot toevoeging af te geven.

Hoogachtend,

M. Blaansma

Producties 1: Machtiging
2: afschrift bestreden uitspraak

bylage 1

**MACHTIGING
HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN**

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000,

verklaart ondergetekende, mw. mr. M. Haanstra,

advocaat te Groningen,

door mevrouw

verblijvende te Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, Richelleweg 13 (3769 AZ),

bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de

uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen,

van 19 april 2010 (verzonden op 20 april 2010),

met het kenmerk Awb 10/11650

Groningen, 27 april 2010

M. Haanstra